

ΖΗΤΗΜΑ ΧΡΟΝΟΥ

Εκείνοι δεν προλάβανε ετούτες τις μικρές χαρές.
Αχ, Γιούρα, ένα ουζάκι στο λιμάνι
Αχ, Ρατοσλάβ, σταλιά ρετσίνα
Αχ, Κόλιο τα αδρά αστέρια της Φαμαγούστας.

Φύγανε γρήγορα. Δεν άντεξαν. Τι κρίμα

Τώρα απολαμβάνουνε μεγάλες και μικρές χαρές
Κάτι χοντροκομμένα οντα με πορτοφόλια φουσκωτα,
Κατάμαυρο κι εύκολο χρήμα
Στο πλάι τους θεόρατες ξανθές κούκλες
Με πρόσωπα χωρίς ανάσα.

Εκείνοι δεν χαρήκανε. Τι κρίμα
Βιάστηκαν να ξεφύγουν απο τις ντροπές
Τα σαλιαρίσματα και τα γλυψίματα
Το αγνό ταλέντο τους δεν το επέτρεψε.

Ποσο μας λείπετε, αγαπημένοι.
Γιατί βιαστήκατε, ήτανε ζήτημα χρόνου
Το οικοδόμημα έτρεμε δεν το νιώθατε
Πως ήταν ετοιμόρροπο;